

Ето, подиръ насть иде и самъ рабъ твой Иаковъ. Защото думаше: "Ще умилостивъхъ лице-то му съ тойзи дарь, който прѣдиде прѣдъ мене; и послѣ ще видѣхъ лицето му: може бы да пріеме лицето ми.

21 И тъй дарь-тъ минж прѣдъ него: а той останж прѣзъ онхъ изъ пощъ въ пълкъ-тъ.

22 И станж прѣзъ нощъ-тъ, и звѣ дѣца-тъ си жени, и дѣца-тъ си рабыни, и единадесетъ си дѣца, и прѣминж бродѣть на Яковъ.

23 У И згъ, и прѣкара гы прѣзъ потокъ-тъ; прѣкара и всичко що имаше.

24 А Иаковъ останж самъ: "и борѣше ся съ него единъ человѣкъ до зазоряваніе.

25 И като видѣ че му не надви, прикоснѣ ся до ставъ-тъ на бедро-то му, ^и и измѣсти ся ставъ-тъ на Иаково-то бедро, като ся борѣше съ него. И той рече: "Остави мя да си отидж, защото ся зазори. А Иаковъ рече: "Нѣма да тя оставиж да си отидеш ако мя не благословиш. И рече му: Какъ ти е име-то? И той рече: Иаковъ. А той рече: Нѣма да ся казва, всичко ^и име-то ти Иаковъ, но *Израиль, защото ^иси бѣлъ въ борбѣ съ Бога, ^и и съ 29 человѣци и си надвилъ. А Иаковъ попыта и каза: Обади ми, моліхъ, име-то си. А той рече: "Защо питаши за име-то ми?

30 И благослови го тамъ. И нарече Иаковъ име-то на това място [†]Фануилъ, и думаше: "Защото видѣхъ Бога лице съ лице,

31 и упазенъ бы животъ-тъ ми. И изгрѣа сълице-то на него, като заминуваше Фа-32 нуилъ: и хромѣше съ бедро-то си. За тога и до днесъ не ядатъ сынове-тъ Израилеви истрѣпнажл-тъ жилъ, която е върху ставъ-тъ на бедро-то: защото той ся прикоснѣ до ставъ-тъ на Иаково-то бедро при истрѣпнажл-тъ жилъ.

ГЛАВА 33.

1 И видигих Иаковъ очи-тъ си, и видѣ, и ето, "Исавъ идѣше, и съ него четыристотинъ мжжие; и раздѣли дѣца-та си на Лийхъ, и на Рахыль, и на дѣца-тъ рабыни;

2 И рабыни-тъ и дѣца-та имъ тури напрѣдъ, а Лийхъ и дѣца-та ѝ слѣдъ тѣхъ, а Рахыль

3 и Госифа най подиръ. А самъ заминих прѣдъ тѣхъ, и ^и поклони ся до земїж-тъ седмъ

4 пѫти, додѣ да стигне при брата си. И ^изватвех ся Исавъ да го посрѣднине, и пригажрих го, и ^ипаднаж на вратъ-тъ му, и ^ицѣлуих го: и плакахъ. И дигих очи-тъ

^и Прит. 21; 14.^и Втор. 3; 16.^и Фес. 12; 3, 4. Ефес. 6; 12.^и Мат. 26; 41. 2 Кор. 12; 7.^и Лук. 24; 28.^и Осія 12; 4.^и Гл. 35; 10. 4 Цар. 17; 34.^и Крѣпътъ при Бога.^и Осія 12; 3, 4.^и Гл. 25; 31, 27; 33.^и Съд. 13; 18.^и Лице Божие.^и Гл. 16; 13. Исх. 24; 11. 33;^и Втор. 5; 24. Съд. 6; 22.^и 13; 22. Иса, 6; 5.^и^и Гл. 32; 6.^и Гл. 18; 2. 42; 6. 43; 26.^и Гл. 32; 28.^и Гл. 45; 14, 15.^и Гл. 48; 9. Псал. 127; 3. Иса.^и 8; 18.^и Гл. 32; 16.

си и видѣ жены-тъ и дѣца-та, и рече: Какви ти сж тѣзи? И той рече: Тѣ сж дѣца-та, ^икоント Богъ дари на твой-тъ рабъ.

6 Тогази пристѣпихъ рабыни-тъ, тѣ и дѣца-та имъ, и поклонихъ ся. Така пристѣпихъ и Лія и дѣца-та ѝ, и поклонихъ ся: и слѣдъ това пристѣпихъ Йосифъ и Рахыль, и поклонихъ ся. И рече: Какъъ ти е ^ивсички той пълкъ който срѣчилихъ? А той рече: ^иза да намѣрѣ благодать господаря си. И рече Исавъ: Имамъ много, брате мой: имай ты свои-тѣ си. И рече Иаковъ: Не, но моліхъ, ако съмъ намѣрилъ благодать прѣдъ тебе, пріими дарь-тъ ми отъ рѣдѣ-тѣ ми: защото ^ивидѣхъ лице-то ти, като че видѣхъ лице Божие, и ты си ся въблагодарила отъ мене. Пріими, моліхъ, ^иблагословеніе-то ми, което ти е принесено: защото мя помилува Богъ, и ^иимамъ всичко. И ^ипри-12 нуди го, и прія. И рече: Да трѣгнемъ, и да вървимъ, и азъ ще вървѣ прѣдъ тебе.

13 И рече му Иаковъ: Господарь-тъ ми знае че дѣца-та сж слабы, и имамъ съ мене дойны овцы и говеда: и ако гы принудятъ единъ само день, всичко-то стадо ще измрѣ. Нека замине, моліхъ, господарь-тъ ми прѣдъ рабъ-тъ си: и азъ ще карамъ полека спорѣдъ вървежъ-тъ на скотовете-тъ, които сж прѣдъ мене, и спорѣдъ вървежъ-тъ на дѣца-та, додѣ стиги при господари си въ ^иСиръ. И рече Исавъ: Да оставиж съ тебе отъ людіе-тѣ, които сж съ мене. А той рече: Защо и това? Стига ^ида намѣрѣ благодать прѣдъ господаря си. И тъй върнѣ ся Исавъ въ онзи денъ на пътъ-тъ си въ Сиръ.

17 И отиде Иаковъ въ ^иСокхоеъ, и съгради кѣща, и из скотовете-тѣ си направи кошари; за това нарече име-то на място-то ^иСокхоеъ.

18 И като ся върнѣ Иаковъ отъ Паданъ-арамъ, дойде въ ^иСалимъ, градъ ^иСихемъ, който е въ Ханаанск-тъ земѣ; и расположи ся прѣдъ градъ-тъ. И купи рѣстянаніе-то на нивж-тъ, дѣто прострѣ шатъръ-тъ си, отъ сынове-тъ на Еммора, отца Сихемова, за сто сребреници. И постави тамъ олтаръ, ^и нарече го [†]Ель-елое-Израиль.

ГЛАВА 34.

1 И излѣзе ^иДина дѣщеря-та Ліина, којкто тя роди Иакову, ^иза да види дѣщери-

^и Гл. 32; 5.^и Гл. 43; 3. 2 Цар. 3; 13. 14;^и 24, 28, 32. Мат. 18; 10.^и Съд. 1; 15. 1 Цар. 25; 27.^и 30; 26. 4 Цар. 5; 15.^и Фил. 4; 18.^и 4 Цар. 5; 23.^и Гл. 32; 3.^и Гл. 34; 11. 47; 25. Руе.^и 2; 13.^и Иис. Нав. 13; 27. Съд. 8;^и 5. Псал. 60; 6.^и Колиби.^и Иоан. 3; 23.^и Дѣлан. 7; 16. Иис. Нав. 24;^и 1. Съд. 9; 1.^и р. Иис. Нав. 24; 32. Иоан. 4; 5.^и Гл. 35; 7.^и Богъ, Богъ Израилевъ.^и^и^и